

[Poul Hartling.]

imidlertid næppe kan ventes opnået på kort sigt“.

Der kunne være grund til at citere mere, men lad mig blot endnu nævne, at det økonomiske råds formandskab synes at se med nogen betænkelighed på den tendens til overophedning, som kan ligge i et igangværende byggeri ud over, hvad der i virkeligheden er kapacitet til. En sådan overophedning i byggeriet kan afskære os fra at gøre det fornødne for at sikre beskæftigelsen på de mange andre områder og især på de områder, der er udsat for konkurrencen udefra. Det er igen spørgsmålet om omkostningsniveau og konkurrenceevne.

Det er over for disse problemer, at venstre har fremført en række forslag, som peger i retning af at sikre en bedre økonomi og et bedre grundlag for også at løse de offentlige opgaver. Vi har foreslået en mere langsigtet og realistisk budgetlægning ud over det enkelte finansår, og vi har da også i det sidste par år noteret en voksende forståelse herfor, også fra regeringens side, sådan som det er kommet til udtryk i de foreløbige treårsbudgetter. Men vi må videre ad denne vej. Det ville være nyttigt, om vi som udgangspunkt herfor fastlagde den samfundsøkonomiske ramme også for det offentliges virke, så vi fik et realistisk grundlag for afvejningen af de offentlige opgaver indbyrdes. For ingen bliver jo bedre stillet af, at vi sætter mere i gang, end vi kan gennemføre.

Vi må også have en nøjere afstemning af det offentliges investeringer og udbygningen af uddannelseskapaciteten for dem, der skal bemande de nye institutioner. Må jeg minde om, at regeringen i forsommeren på venstres initiativ stillede en oversigt over uddannelseskapacitet og personalebehov på de sociale områder i udsigt. Den skulle vist være kommet i september. Det er muligt, jeg har overset den; men jeg har i hvert fald ikke opdaget, at den er kommet.

Også beskatningen og de vilkår, skatteavgivningen byder initiativ, produktion og opsparing, er væsentlig i denne henseende. Venstre vil følge vore konkrete forslag fra forårets skattedrøftelser op. Det drejer sig først og fremmest om en virkelig løsning af sambeskatningsproblemet både for ude-

arbejdende ægtefæller og for ægtefæller, der arbejder sammen i fælles virksomhed. Det kan ikke i det moderne samfund være rimeligt, at der er en særskat på ægteskab.

Vi vil fremsætte forslag om et effektivt skatteloft. Det var jo socialdemokratiets eget løfte før valget, og det blev som så meget andet væk i natten efter valget. Men nu er det måske fundet igen? Jeg ser, at statsministeren i det netop udkomne nummer af bladet Vor Politik, der udsendes af socialdemokratiet, siger, at for fremtiden beskattes en indtægtsstigning aldrig med mere end 40-50 pct., hvor man i dag er oppe på 80-90 pct. Aldrig med mere end 40-50 pct. Nu fremsætter ministre jo ikke uovervejede udtalelser — i hvert fald ikke, uden at det får følger — og dette er altså sagt i socialdemokratiets eget officielle blad. Jeg tillader mig at spørge finansministeren, om vi kan vente, at dette snarest fremsættes som et forslag her i folketetinget.

Venstre vil også foreslå administrative lettelser i moms-loven, dels valgfrihed mellem fakturerings- og betalingsmetoderne, dels en mere rimelig frist for opgørelserne.

Vi vil genfremsætte vort forslag om øget bevægelighed på arbejdsmarkedet, fordi det er en nødvendighed både for den videre velstandsfremgang og for at sikre mennesker den størst mulige tryghed i beskæftigelsen under de strukturændringer, vort samfund gennemlever. På disse og andre områder møder venstre med egne initiativer til den forestående folketingssamling.

Statsministeren var inde på den effektivisering og udbygning af arbejdsløshedsforsikringen og arbejdsanvisningen, som indledtes sidste år, og som agtes videreført med de lovforslag, der allerede dengang blev stillet i udsigt. Det er for venstre noget naturligt, at vi både på dette og på andre sociale kasseområder gennemfører forbedringer og forenklinger, også mens vi venter på den samlede socialreform — på tværs af de enkelte kassesystemer — den samlede reform, som forberedes i socialreformkommissionen.

Også venstre møder med ønsker til udbygningen af trygheden i beskæftigelsen. Vi finder det f. eks. urimeligt, at en arbejder selv efter mange års beskæftigelse på samme arbejdsplads kan afskediges med ganske